

Šmarnice!

„Katero cvetlice imaš najrajše?“ tako se mnogokrat vprašujejo ljudje, zlasti otroci. A slišijo se jako različni odgovori na to vprašanje. Onikrat — se li še spominjate? — je na tem-le mestu nekdo močno hvalil zvončke, češ, da so mu to najljubše cvetlice na svetu. No, jaz mu iz srca privoščim to veselje, in sicer še tembolj, ker jih imam tudi sam zelo rad. Vendar meni so še dokaj ljubše šmarnice. Oj, kako so to premilo lepe cvetlice! Kako nežni so posamezni snežnobeli cveti in kako ljubko so razobešeni kakor zvončki ob stebelcu, ki jih tako ponosno dviga kvišku mej podolgastimi, prijetno zelenimi listi ter z njimi radostno pozvanja, kolikorkrat zapiha prijetni majnikov vetrič. Vseh bolj poznanih cvetlic sem veselo pričakoval vsako leto, ko se je jela oglašati gorka spomlad; a tako željno nisem pričakoval nobenih, kakor preljubih šmarnic. V več krajih so se razvijale in dan na dan sem hodil gledat, kje se mi bodo razcevele najprej. In kako slovesen praznik je bil tisti dan, ko sem si natrgal prvih šmarnic! I, kaj bi tisto; tega si ne dam odreči: šmarnica je kraljica mej cveticami; to sem zmiraj trdil in bom trdil, dokler bom živ.

To slavo pa šmarnica zasluži posebej s tem, da je svoje ime dobila od presvete Device Marije in da je po svoji lepoti in svojem prijetnem vonju prelepa podoba Marijine svetosti in veličastnosti. In kakor vam hvalim mej vsemi cveticami najbolj krasotico šmarnico, tako vam mej vsemi Marijinimi pobožnostmi prav posebno priporočam prelepe „šmarnice“.

V to svrho vam nasvetujem prav na kratko tri reči: 1. Napravite si lep Marijin altarcček doma ali v kaki Marijini kapelici blizo doma. Če ga pa sami ne morete napraviti prav lepega, pridružite se drugim gorečim častilcem Marijinim. Le pogledjte na sliki, kako pridni otroci lepo zaljšajo Marijin altar in venčajo njeno podobo. — 2. Odberite si nekaj posebnih pobožnostij, katere boste zvesto opravljali ves Marijin mesec. Najbolj se priporoča, da hodite v cerkev k skupnim šmarnicam ter zvesto pazite, kaj se tam oznanja v Marijino

proslavo, ter tudi pridno molite in pojte. Poleg tega pa še doma radi prebirajte Marijine knjige, pobožno molite Marijine molitve in veselo prepevajte Marijine pesmi!

— 3. Nad vse pa se boste prikupili Mariji, ako ji v svojem srcu napravite lep altar, to se pravi, ako se posebej ta mesec trudite, da se iz ljubezni do Marije

varujete grehov in se prizadevate za prelepe čednosti ter tako posnemate prekrasni vzor ali zgled, ki ga je nam vsem zapustila prečista Devica, Kraljica majniška!

„Internus“.

Pomladni spomini.

(Nabral *Angelar Zdénčan.*)

II.

To pot sem se namenil nekaj poučnega napisati, saj naše življenje ni samo kratkočasje, ampak tudi dôba resnega dela in truda.

V berilih ste že često brali ona znana Vodnikova stiha:

Jablane, hruške in druge cepé
Cepi v mladosti za stare zobé!

Brali ste jih naglo, pa morda ničesar niste mislili pri njih. Tudi jaz nisem mnogo mislil, ko sem jih v prvič bral, ne, še norčeval sem se iz njih, češ, ko bom star, tako ne bom imel več zob. Jaz res nisem ničesar mislil, a drugače naš gospod učitelj. Naša šola je bila v tem oziru izvrstna, da nas je naučila cepiti, za kar sem ji še sedaj hvaležen.

Ko so se prikazali na drevesih prvi popki, smo prosili učitelja, naj gremo rezat mladike. Tega nismo storili iz ljubezni do cepljenja, ampak, da smo smeli iti na prosto. In res, dan za dnem smo hodili z učiteljem, danes v to, drugi dan v drugo vas po mladice. Sami jih nismo smeli rezati, da ne bi kaj pokvarili, a vezali smo jih skupaj in nosili učitelju. Torej mladice smo imeli na moč od raznovrstnih dreves, od vsakega posebej zvezaše v butarice. Te je spravil učitelj v klet, kajti še marsikaj je manjkalo, predno smo mogli cepiti, ali mar ne?

Za cepljenje je treba cepilnega voska. Navadni kmetje cepijo pri nas kar z navadno ilovico, in dostikrat se jim prime, mi pa, ki smo bolj napredni, nismo za-